

זכר לשגיר

אורחי מלון השרון בהרצליה התפלאו לראות ביום הראשון השבוע את הגברת **מרי גרמ מאר**, שגירת קנדה בישראל, כשהיא חוצה במרוצה את אולם המלון ומחזיקה בידה מגבת. אותה פליאה היתה מנת חלקם של אורחי מלון אכדיה כשהוא אותה שעה את **יעקב די הופ סכפר**, המוכיר השני בשגרירות הולנד בישראל וממלא מקום השגריר, כשהוא שואב בבקבוק ממי בריכת השחיה במקום. עוד יותר התפלא שוטר ממשטרת ישראל, כשאותה שעה נעצרה על ידו מכינתו של מפקד משטרת מחוז תל-אביב **עמוס בן-גוריון**, אשר ביקש מה שוטר להשאיל לו את משוקיותו. כל השלר שה היה רק חלק קטן מצחחות של עשרות אנשים, רובם ככולם אנשי הסגל הדיפלומטי בישראל, שפשטו בסביבת הרצליה לחפש כל מיני חפצים מזרזים כמו צפרדעים, בקבוק של מי הירקון, מגבת ממלון השרון, סינור של מלצרים מאכדיה, משוקיות של שוטר, או מהדורה מספרה של יעל דין. היה זה במסגרת משחק שנערכה לשלושה מעובדי הולדת חגיגת משחק שנערכה במסיבת יום השגרירות האמריקאית. במסיבה המפורטת, שנערכה בבריכת השחיה ולידו בהרצליה, נחלקו המשתתפים לצוותים, שהתחרו ביניהם מי ישיג יותר מהר את החפצים המזרזים. **אברהם רשא**, מי שהיה סגן נציג בתיאטרון עד לפריצת מרד שאטה, התגלה השבוע כאקורדיוניסט מוכשר. היה זה ככנס אנושי מכבי בבריכת השחיה. רית, שנערך השבוע בזכרון יעקב, במקום הופיע הזמר אהרון צוק, שגילה לפתע כי טוראי ראשון בבריגדה, התנדב ללחמה, עשה זאת בהצלחה גדולה. **יש לי משהו מיוחד בשבילך**, אמרה השופטת **מרים שטרקמבורג-רינסקי**, שופטת השלום החיפה. פאית שזכתה השבוע לפרסום בפרשת ואדי סליב, לפרקליט **אריה מרינסקי**, פרק ליטס של נאשמי ואדי סליב, שהופיע בת חילת השבוע שעבר בביתה לשם פירור בלתי-רשמי בקשר למשפט. היא הוציאה מארון הספרים שלה מספר מחזות של זאב זבובינסקי ברוסית, במשך שעה ארוכה ישבה השופטת עם הפרקליט, שניהם יוצאי רוסיה, וקראו בצוואת קטעים מתוך הספר. כאשר הופיע במקום מפקח המשטרה אנגלי דר, נציג התיבוע, אמרה לו השופטת:

יצחקי בפעולה

טוב האחד מן השניים

אמרות שפר של בת הגנרל כמו: "כלפי גברים אמריקאים, אפילו בני 50, אני מר-גישה כמו אמם... אחרי ארבע כוסיות חיסקי שוכחים הגברים האנגלים את הנימוי סים המסולפים שלהם. הגברים הצרפתים פשוט אינם מתרחצים והישראלים יותר מדי חזקים." אחרי האמרות באו הביקורות. בצד ביקורת חיובית בניו-יורק טיימס (התיאור בלתי רגיל של חייה הפנימיים של נערה מת בגרת בחתירתה להגשמה עצמית) היו גם ביקורות צוננות כמו זו של הניו-יורק פוסט: "זהו רומן רע. אך מועזע לראות כי הנוער הישראלי קשור באינטרנציונל החדש של ריקנות ויאוש."

גירושין לזמרגש

אל שורת הנערות שבתרו לעסוק בספורט הלאומי החדש של נערות הווהר הישראליות — נשואין לחיירים, הצטרפה השבוע גם **נירה שורן**, יפהפיה פתח-תקואה (20). נירה זהובת-השער, שהיתה במשך שנים נערתו של כדורגלן הפועל פתח-תקואה והייתה נבחרת הלאומית, גירי חלדי, למדה במדרשה לחינוך גופני, התכוננה לעסוק בהתעמלות אורטופדית. באחד הימים קיבלה נירה, שהייתה אחת המועמדות לתואר מלכת המכביה (ראה תמונה), מכתב מצעיר אמריקאי שראה את תמונתה בעיתון, הציע לה נשואין. האיש שלח לה כרטיס טיסה, והשבוע טסה נירה אליו... פחות מאושר היה הזמרגש **ישראלי יצחקי**. יצחקי שהיה בזמנו חביב בנות הטייסטעשרה הישראליות, ואשר כוכב בו פירסומו דעכו בזמן האחרון, חזר אל זרקורי הפירסומה בכביסת לבנים פומבית, סביב גירושיו מאשתו יהודית. תחילה פירסם יצחקי עצמו בעיתון נשים סיפור תחת הכותרת "מדוע הגרשתי מאשתי". נימק את הגירושים מיהודית, אחרי שתי שנות נשואים ושש שנות חברות, שקדמו לנשואים אים: "נשואים זה ענין רציני... אשתי חזרה להלחמתי בעבודתי והעבודות הכרוכות בה... לא חיכיתי לתודה, אבל חיכיתי להבנה וההבנה לא באה. אשתי לא חשה צורך להיות נוכחת בהופעותי... היא הת יחסה אל הנשואין בקלילות האפניית של הנערה הישראלית הטיפוסית, שטרם בגרה כל צרכה מבחינה נפשית." השבוע השיבה לו אשתו לשעבר, בפרסום נגדי בעתון מת-חרה, הסבירה היא את סיבת הגירושין: "אי-לו היו לי ילדים, או אילו הייתי יותר מבוגרת, אפשר והייתי מסתפקת בחיים פוש-רים כאלו, בחסר סיפוק ובכדל מרירות. אך ילדים אין לי וכוחותי זועקים לשלמות וליופי". העוקץ שבפרסום הרדתי — אף אחד מהם לא גילה את העילה האמיתית לגרושין... **שיבונית דהאן**, לשעבר מועמדת לתואר צבית 56, ומי שהצליחה כזמרת ישראלית בטלביזיה הבלגית, תהיה אחת מתוך ארבע המלצריות שתגשנה ותזמנה במדעון תל-אביב הקטנה שיפתח השבוע בתערוכת יובל תל-אביב... **נוצו סאלדוניה**, כוכב הזמר האיטלקי, שיהיה גם כוכב פסטיבל הזמר האיטלקי, שיפתח בתחילת החדש הבא בבית ציוני אמריקה בהשתתפות ששה זמרים וזמרות איטלקיים ופולריים, עוסק במקצוע שאינו נפוץ ביותר בין הזמרים, נוצו, שזכה במ קום השלישי בדירוג הזמרים הפופולריים באיטליה, הוא מרצה למשפט וכלכלה באר-ניברסיטה של רומא.

"מתחין קצת, אנו עוסקים בדבר חשוב... הארכיבישוף הישראלי **ג'ורג' חכים**, שנפגש השבוע עם מנהיג תנועת החרות **מנחם בגין**, אמר לו בין השאר, בפגישה הארוכה: "אני שמח לשמוע מפיך ולהשיג תכנון כי מעשה דיריגטיון היה אקט בלתי נמנע. אני מאמין בכנות צערך על המעשה, שנעשה כנראה בתום לב בגלל פרובוקציה של כנופיות עיראקיות". נוסף לזה התעניין הארכיבישוף לדעת אם היה קשר בין בגין למחתרת הימנית בקפריסין... שגירי אר-צות-הברית בישראל, **אוג'רן ריד**, משתלב יותר ויותר בישראל. הצעד הבא של הש-תלבות — בנו (או בת) הרביעי שיחלד בעוד מספר חודשים, יהיה צבר.

תור לתערוכת-יובל

הזמר הישראלי האורח בישראל **תיארי דור ביקל**, מנצל את שהותו בת השבועיים בישראל, כדי לשאוף מקסימום מחיי התרבות והבידור הישראליים. בין השאר ביקר ביכל במועדון התיאטרון. הנוכחים במקום שהכירוהו, שלחו אליו פתקים, בהם ביקשוהו כי ישיר גם הוא. ביכל כמעט נעתר לבקשתו, כאשר הגיעה לידי בקשה נוספת. ביכל קרא אותה, לבש ארשת של זעם ומר-לעזוב את המקום. הפתקה נשלחה על-ידי שתי השחקניות **מתי אשר ועליוה קשי**. על הפתק, שהרתיח את ביכל, רשמה עליוה: "המין הנשי של יש-ראל מתחנן בפניך לשרי... אגב, ביכל, שהספיק למרות המגרה התיאטרונית לבקר בארבע הצגות בישראל, ציין כי המחזה דור בא של יורם מסמור, אותו ראה בתיאטרון זוטא, עומד על הרמה המקצועית הגבוהה ביותר. ביכל הבטיח למנהל את אטרון **זיגמונד פורקוב**, לשמש כנציג זוטא בארצות-הברית, לשלוח לתיאטרון כל מחזה שלדעתו יתאים להצגה בתיאטרון... **אורי לוי**, שחקן התיאטרון הקאמרי, נקלע לתוך מצב ביש. אורי תיכנן לעצמו נסיעה להשתלמות ללונדון, קיווה לאזן את האקוים הנסיעה על ידי מכירת הוספה שלו. אולם עד כה טרם הצליח אורי למצוא קונה לקט-נועי. אמר הוא: "זה התפקיד הקשה ביותר ששיחקתי בחיים — תפקיד של סוחר קט-נועים. אם יש איזה מצנט שמוכן לקנות למען האמנות דחקא את הוספה שלי, שיע-שה את זה מהר". חברי וי, המייצרת חמרים חיימיקליים לשימוש ביתי, תיכננה לר-גל פתיחת תצוגתה בתערוכת יובל תל-אביב סכסיס פרסומת מקורי. אנשי החברה רכשו תוכי, ניסו במשך שבועות רבים ללמד את התוכי לצעוק: "דוקטור וי". אולם כל הנסיונות היו לשוא. התוכי סירב ללמוד את הפסוק. אולם המנהלים סירבו לותר על הרעיון הנחמד. מה עשו? פנו ל**אריק מוחקה הקולות**. אריק ישב יום שלם, הקליט על גבי מכשיר הקלטה ציפופים של תוכי, המוכרים לו היטב, כיון שהוא מגדל לא פחות משמונה תוכים בביתו, שילב לתוכם את הפסוק "הלו! דוקטור וי!" בקר-לו הצרוד של תוכי. מכשיר ההקלטה יחבא מאחורי כלובו של התוכי, והמבקרים שלא קראו סיפור זה, ידמו לעצמם כי התוכי מדבר... **יעל דין** חזרה שוב לכות-רות, כאשר הגיעה לניו-יורק לרגל הוצאת המהדורה האמריקאית של ספרה פניס חדשות במראה. העתונים האמריקאים היו גדושים

נירה בפעולה טובים הטניים מן האחד

כדורגל

מצב וכדל

בין שאר עצורי ואדי-סליב, ששחררו השבוע בערבות עד למשפטם, היה גם צעיר בן 21, מוצק וגבה-קומה, שמיד עם שחרורו מיהר אל קרובי משפחתו, שיחק באמצע הרחוב עם תינוקת בת ארבעה חדשים. אהרון אמר, כדורגלנה של מכבי חיפה והנבחרת הלאומית, נעצר שעה שישב בקינטסבאר החיפאי, בעת המעצרים שארעו בעקבות אסיפת מפא"י בקולנוע הדר. הוא הואשם בידוי אבנים ובניפוץ שמשות.

לא היה זה מצערו הראשון של אמר, יליד מרוקו שעלה ארצה לפני שלוש שנים. בפעם הראשונה נעצר אמר אחרי המאורעות שבאו בעקבות פציעתו של עקיבא אקריף. טען אמר המשרת בצה"ל: "היו לי הוכחות שלא השתתפתי בהפגנה. ההפגנות התחילו בבוקר ואילו אני רק שוחרתי מהמתנה שלי בחמש אחרי הצהריים."

בעוד חודש עומד אמר להשתחרר משרו-תו הצבאי. אין הוא יודע מה יעשה אחרי-כך. הסיכוי כי לא יוחזר לסגל הנבחרת, ממנו הוצא עם מצערו, מדאיג אותו מאוד. "הכדורגל זה החיים שלי", סיפר אמר. "משום שעצרו אותי ללא סיבה עלי לסבול לא היה לי קשר עם מה שקרה, ואפילו אי-נני גר בוואי סליב. תכתבו, תכתבו שיצו רוצה להמשיך לשחק ולהחזיר את כבודי". אמר שבמקום לאימונים יוסימויים, צריך עתה לא להתצב מדי יום ביומו בשעה חמש אחרי-צהריים במטה המשטרה.

קילו אחד בופה

על נעילת מחנה האימונים של נבחרת הכדורגל הלאומית כותב שחקן הסגל **שייע גלזר**:

תשמעו בקולי. תלכו לעבוד עבודה שחורה בכביש. תעבדו בגמל בסבלות. תלכו אשילו ללמוד להיות עורכי-דין, רק אל תנסו להיות שחקני הנבחרת. תשמעו בקולי. זה לטובתכם. אני לא אומר את זה, כמו שאמנם יכולים לחשוב, מפני שאני לא רוצה שתבטחו את המקום שלי, בזמן האחרון כרו אנני מציאה גדולה, מפני שאינו בטוח כל כך. פשוט לא כדאי לכם להתחיל עם מאמן כמו מאנני. הוא מתחם לכל העסק הזה ברצינות גדולה. לקחו אותנו לשלושה שב-עות מחנה אימונים. אני לא חושב שהיה לנו פעם מחנה כזה.

כל השבוע הראשון היה מוקדש לכושר גופני. תיפקד בבוקר כבר היינו עושים התעמלות. לפני הצהריים אמנם האימונים לא היו כל כך קשים, אבל לעומת זאת אחרי הצהריים היה קצת קשה. היו לנו 400 מטר ואחר כך שתי ריצות למרחק 200 מטר, ואחר כך שש ריצות ל-100 מטר. אחר-כך היו לנו המון שיפורים תיאורטיים, ולא סתם, ממש אינטרסגיה שלימה. מאנני ניסה להכניס לנו לראש, שכיום עושה את משחק הכדורגל שחקן בלי כדור, יותר מאשר שחקן עם הכדור. העיקר בכדורגל המודרני, זה החלפת המקומות במהירות.

סדר יום במחנה שבויים. טוב, בעצם אם חושבים על זה יותר טוב, זה לא היה כל כך קשה. אבל אנחנו לא רגילים למחנות כאלה. מי רגיל להיות שלוש שבועות במחנה ועוד לא לפני המשחק הבנילאומי? תוך מזה המחנה הזה עם הצרי-פונים והדשא, וסדר היום למחרת, שמאנני היה מקריא לנו כל ערב, היה דומה מאוד למתנה-שבויים. בשבוע האחרון למשל שחק-נו כל הזמן עם כדור. שחקנו כל כך הרבה עד שנמאס. כל היום לשחק כדורגל. לכם לא היה נמאס? זה כמו שכל יום אתם אוכלים את אותו האוכל.

אבל אחרי הכל אני חושב, שזה המחנה שנתן לנו הכי הרבה מכל המחנות, שהיו אי-פעם. התאמתני כבר בקריירה שלי אצל הרבה מאמנים, אבל מאמן כמו מאנני לא היה. הנה למשל, בערב האחרון לפני פיזור המחנה, מתח מאנני ביקורת על כל שחקן. מה התברר למחרת? שדחקא אלה שעליהם דיבר טובות, נופו, כמו שאומרים, מהסגל. רק דבר אחד לא יצא לי מהמחנה. קרא תם בטח את השטויות בעתונים שנתנו לי לרוץ בטרנינג כדי לרזות. שטויות של עתו-נאים. רצתי בטרנינג רק פעם אחת. מאנני אמנם שקל כל יום, אבל כשיצאתי מהמחנה שקלתי כמעט כמו שנכנסתי אליו. קילו אחד אולי פחות. נו באמת, איך אתם חושבים שאפשר לרדת במשקל, כשכמעט לא עושים כלום כל היום, ורק משחקים כדורגל?